

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 1T/115/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5912010541
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Štepita
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2013:5912010541.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Ivanom ŠTEPITOM v trestnej veci proti obžalovanému K. D. a spol., pre ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30.09.2013 v Ružomberku takto

rozhodol:

Obžalovaný

K. D., nar. XX.XX.XXXX v D. nad D., trvale bytom W., N. č. XXXX/XX, rozvedený, na slobode,

uznáva sa za vinného, že

dňa 20.11.2010 v čase o 11,33 hod. v Ružomberku v areáli spol. Mondi SCP, a.s., Ružomberok, Tatranská cesta 3, počas vykonávania demontáže konštrukcie starého káblového mosta pri severozápadnej strane PS XX, K. D. uviazol kovový nosník (konštrukciu s kovovou rúrou) na reťaze žeriava, K. D. odpálil 4 ks šróbov, ktoré kovový nosník držali o betónový pätník, následne žeriavnik Sreto Kušljič nosník nadvihol, kýval s týmto bremenom zo strany do strany, napriek tomu, že vedel a videl, že sa v ohrozenom priestore pred začiatkom zdvíhania tohto bremena zdržiavali pracovníci K. T. a K. D., pričom z prepravovaného bremena odpadla kovová rúra, ktorá pri páde zasiahla K. T. do hlavy a hornej časti tela,

čím boli spôsobené K. T., nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom A. J., L. C. XXXX/XX, zranenia, a to zlomenina klenby lebky pravej čelovo-spánkovo-temennej oblasti, krvný výron pod tvrdú mozgovú plenu s pomliaždením mozgového tkaniva spánkovo-temennej oblasti vpravo, ide o zranenie ťažkého charakteru, ktoré priamo ohrozuje zraneného na živote a bez chirurgickej intervencie končí smrťou poškodeného, zlomenina oboch kostí predlaktia a zlomenina kľúčnej kosti, ktoré sa hodnotia ako zranenia stredne ťažkého stupňa, ktoré život neohrozujú, zlomenina oboch kostí predlaktia vyžaduje práceneschopnosť v trvaní 14-17 týždňov a zlomenina kľúčnej kosti po dobu 5 týždňov, s trvalými následkami s možnosťou len minimálneho zlepšenia pri neustálej rehabilitácii, ktorými sú čiastočné ochrnutie ľavej hornej končatiny s nemožnosťou úplných rotačných pohybov v predlaktí, choroba mozgu s psychiatrickým deficitom a zmenou v intelektu - organické poškodenie centrálného nervového systému stredne ťažkého stupňa s dopadom na intelektové vlastnosti znížené do hraničného pásma mentálnej retardácie s trvalými psychickými zmenami viacerých psychických oblastí, poúrazová sekundárna epilepsia, ktoré následky poškodeného invalidizujú, jazva s pooperačnou deformitou lebky - preliačením pravej temenno-spánkovej oblasti, jazva v prednej časti krku po tracheostómii - vytvorenie otvoru v priedušnici, ktorý sa vykonáva pooperačne pri ťažkých úrazoch hlavy s nutnosťou dlhodobého napojenia pacienta na dýchací prístroj,

keď K. D. ako samostatne zárobkovo činná osoba vykonávajúci prácu viazača bremien pre odberateľa spoločnosť MAKS-D, s.r.o., so sídlom Nováky, porušil ustanovenia § 6 ods. 1 písm. a), písm. d), a § 18 ods. 3 zákona č. 124/2006 Z. z. Národnej rady Slovenskej republiky o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o BOZP), podľa ktorých bol povinný

v záujme zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci zabezpečovať, aby pracoviská, pracovné a výrobné postupy, usporiadanie pracovných miest a organizácia práce neohrozovali bezpečnosť a zdravie zamestnancov pri vykonávaní prác na vonkajších pracoviskách, porušil aj ustanovenie § 12 ods. 2 písm. a), písm. c) bod 2 zákona o BOZP nedodržaním bezpečnostnej úrovne čl. 82 STN 27 0143 v tom, že ako viazač bremien mal za povinnosť uviazať a zavesiť bremeno konštrukciu s kovovou rúrou, v prípade, že poznal jeho hmotnosť tak, aby nedošlo k jeho pádu alebo pádu častí bremena,

t e d a

inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví

č í m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona za použitia § 38 ods. 2, 3 Trestného zákona a § 36 písm. j) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon tohto trestu podmienene odkladá a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určuje skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Trestného zákona súd obvinenému ukladá trest zákazu činnosti vykonávať viazanie a zavesovanie bremien na dobu 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd odkazuje poškodenú Dôveru, zdravotnú poisťovňu, a.s., Cintorínska 5, Nitra, IČO: 35 942 436 a poškodenú Sociálnu poisťovňu, Ul. 29. augusta č. 8 a 10, Bratislava, IČO: 30 80 74 84, s uplatnenými nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Súd podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku obžalovaného

I. J., nar. XX.XX.XXXX v D. D., S., trvale bytom Q. č. XXX, okres Ružomberok, ženatého, na slobode,

oslobodzuje spod obžaloby, ktorou mu bolo kladené za vinu, že

dňa 20.11.2010 v čase o 11,33 hod. v Ružomberku v areáli spol. Mondi SCP, a.s., Ružomberok, Tatranská cesta 3, počas vykonávania demontáže konštrukcie starého káblového mosta pri severozápadnej strane PS XX, K. D. uviazal kovový nosník (konštrukciu s kovovou rúrou) na reťaze žeriava, K. D. odpálil 4 ks šróbov, ktoré kovový nosník držali o betónový pätník, následne žeriavnik I. J. nosník nadvihol, kýval s týmto bremenom zo strany do strany, napriek tomu, že vedel a videl, že sa v ohrozenom priestore pred začiatkom zdvíhania tohto bremena zdržiavali pracovníci K. T. a K. D., pričom z prepravovaného bremena odpadla kovová rúra, ktorá pri páde zasiahla K. T. do hlavy a hornej časti tela, čím boli spôsobené K. T., nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom A. J., L. C. XXXX/XX, zranenia, a to zlomenina klenby lebky pravej čelovo-spánkovo-temennej oblasti, krvný výron pod tvrdú mozgovú plenu s pomliaždením mozgového tkaniva spánkovo-temennej oblasti vpravo, ide o zranenie ťažkého charakteru, ktoré priamo ohrozuje zraneného na živote a bez chirurgickej intervencie končí smrťou poškodeného, zlomenina oboch kostí predlaktia a zlomenina kľúčnej kosti, ktoré sa hodnotia ako zranenia stredne ťažkého stupňa, ktoré život neohrozujú, zlomenina oboch kostí predlaktia vyžaduje práceneschopnosť v trvaní 14-17 týždňov a zlomenina kľúčnej kosti po dobu 5 týždňov, s trvalými následkami s možnosťou len minimálneho zlepšenia pri neustálej rehabilitácii, ktorými sú čiastočné ochrnutie ľavej hornej končatiny s nemožnosťou úplných rotačných pohybov v predlaktí, choroba mozgu s psychiatrickým deficitom a zmenou v intelektu - organické poškodenie centrálného nervového systému stredne ťažkého stupňa s dopadom na intelektové vlastnosti znížené do hraničného pásma mentálnej

retardácie s trvalými psychickými zmenami viacerých psychických oblastí, poúrazová sekundárna epilepsia, ktoré následky poškodeného invalidizujú, jazva s pooperačnou deformitou lebky - preliačením pravej temenno-spánkovej oblasti, jazva v prednej časti krku po tracheostómii - vytvorenie otvoru v priedušnici, ktorý sa vykonáva pooperačne pri ťažkých úrazoch hlavy s nutnosťou dlhodobého napojenia pacienta na dýchací prístroj,

I. J. ako samostatne zárobkovo činná osoba vykonávajúci prácu obsluhy žeriava pre odberateľa spoločnosť MAKS-D, s.r.o., so sídlom Nováky, porušil ustanovenia § 6 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), písm. f) a písm. i) zákona o BOZP v tom, že bol povinný v záujme zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci zabezpečovať, aby pracoviská, pracovné a výrobné postupy, usporiadanie pracovných miest a organizácia práce neohrozovali bezpečnosť a zdravie zamestnancov vykonávajúcich prácu na vonkajších pracoviskách a prijať technické, organizačné a výchovné opatrenia na základe zistení možných ohrození a nebezpečenstiev, na základe ktorých určí bezpečný pracovný postup, porušil aj ustanovenia § 12 ods. 2 písm. a), písm. c) bod 2 zákona o BOZP v tom, že kýval s týmto bremenom zo strany do strany, napriek tomu, že vedel a videl, že sa v ohrozenom priestore pred začiatkom zdvíhania bremena nachádzali pracovníci K. T. a K. D.,

teda, že

inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví

čím mal spáchať

prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona,

pretože skutok nie je trestným činom.

o d ō v o d n e n i e :

Obžalovaný K. D. pred súdom vyhlásil, že je nevinný. Uviedol, že v prípravnom konaní sa nepriznal k spáchaniu trestnej činnosti a to, čo tam napísal vyšetrovateľ, je len výňatok z niečoho. Uviedol, že dňa 20.11.2010 po príchode do zamestnania sa zistilo, že bol pokazený žeriav, preto ho spolu so žeriavnikom, obžalovaným J., začali opravovať. Ich úlohou bolo odstraňovať hrdzavé elektrické lávky, ktoré mali sňať a položiť na zem. Cca pol hodiny pred týmto úrazom pred poškodeného T. spadol kus profilu o rozmeroch 50 na 50 cm a vtedy poškodenému T. povedal, nech tadiaľ nebehá, lebo sa mu môže niečo stať. Padnutie tohto bremena videl aj žeriavnik a takisto D.. T. si z toho „nerobil ťažkú hlavu“, furt rozprával, zabával žeriavníka a jednoducho sa potreboval vykecať. V tejto dobe autogénom odpaľoval šróby D., ktorého sa on pýtal, či potrubie, ktoré odpálil, je pevne upevnené, pričom D. mu mal povedať, že je tam konzola a on to ďalej neriešil. Po jeho príchode na miesto bol na plošine, ktorú obsluhoval D., pričom on z tejto plošiny uviazal bremeno, D. ho dal spolu s plošinou dolu a on následne na pokyn D. dal žeriavnikovi J. pokyn na dvíhanie, pričom ako žeriavnik začal dvíhať bremeno, D. zavolať poškodeného T. so slovami: „pod, ideme zrolovať hadice od autogénu“, pričom on vzhľadom na tento pokyn nemal čo riešiť, nakoľko on dával pozor na obidve strany cesty, aby sa do tohto miesta nedostali nejaké okoloidúce vozidlá a práve vtedy bremeno spadlo. D. ušiel a on, ktorý bol najďalej, pribehol k T., ktorého bremeno zasiahlo a dával mu prvú pomoc. Zotrvál na tvrdení, že v čase pokynu D. na dvíhanie bremena sa poškodený T. nachádzal pri páske za žeriavom, nakoľko bol to on, ktorý T. označil miesto, kde má byť. V zóne dopadu v tom čase nebol nikto. Po tom, ako on uviazal bremeno a D. ho s plošinou dal dolu, pokyny na dvíhanie prebral D.. Obžalovaný uviedol, že videl, ako žeriavnik začal šponovať reťaze uviazané o bremeno, ktoré sa odlepilo od betónu, pričom D. ukazoval žeriavnikovi, aby dvíhal ďalej. Následne sa už dvíhaniu bremena nevenoval, nakoľko dával pozor na okoloidúce vozidlá. V relatívne krátkej dobe došlo k pádu bremena, ktoré zasiahlo T., pričom on až po úraze sa dozvedel, že asi po dvoch sekundách po tom, ako D. dal pokyn žeriavnikovi na dvíhanie bremena, tento zavolať poškodeného T., aby vstúpil do zóny dopadu s tým, že idú baliť autogény. D. následne nebol tri dni v práci, keď si myslel, že ho zavrú, lebo T. zabil a ešte si mal aj vyčítať, prečo ho tam zavolať. Vypovedal, že v čase, keď D. dával žeriavnikovi pokyn na dvíhanie bremena, on samotného poškodeného T. neregistroval, nakoľko sa venoval okoloidúcim vozidlám. Uviedol, že v podstate bol rád, že to D. prevzal na seba, a to napriek tomu, že od samotného rána boli dohodnuté, že čo sa týka zdvíhania bremena on bude ako vedúci dávať pokyny na dvíhanie, D. bude odpaľovať autogénom šróby, ktoré udržiavali stojky, T. bude dávať pozor, aby sa tam nedostala

nepovolaná osoba, D. bude obsluhovať plošinu, pričom N. ako majster mal na nich všetkých dávať pozor. On v ten deň uviazal iba toto jedno bremeno, nakoľko predtým bremená viazal D., ktorý však v tom čase odpaľoval autogénom potrubie, pričom D. mu povedal, že ak nemá čo robiť, nech bremeno uviaže. Uviedol, že bremená, ktoré viazal, boli zhrdzavené, mohlo tam čokoľvek odpadnúť, napriek tomu nepozeral a nezisťoval, ako je potrubie uchytené o konštrukciu, spofahol sa len na to, čo mu povedal D.. V rozpore so svojim vyjadrením na pojednávaní tiež uviedol, že konkrétne zadelené práce nemali, tieto osoby mal určiť majster, ktorý však neurčil nikoho. On viazal bremeno len z toho dôvodu, že nikto iný poruke nebol.

Z dôvodu rozporov vo výpovediach obžalovaného z prípravného konania a na hlavnom pojednávaní, na návrh prokurátora bola prečítaná výpoveď obžalovaného K. D. z prípravného konania. V tejto svojej výpovedi pred vyšetrovateľom v tom čase obvinený D. uviedol, že si je vedomý svojho podielu viny, že ako viazač zle uviazal bremeno, ktoré potom spadlo na T.. T. D. ako aj T. boli poučení a tiež mali ukázať žeriavnikovi, že má prestať pracovať s bremenom, ak by nastala nejaká prekážka, keďže mu však nič také neukázali, nemali do nebezpečnej zóny dopadu bremena liezť. V prípravnom konaní uviedol, že väčšiu vinu mali T. a D., pretože liezli pod zavesené bremeno vediac o tom, že tam nemajú čo robiť, navyše bol to D., ktorý tam T. volal.

Obžalovaný I. J. pred súdom vyhlásil, že je nevinný. Ako žeriavnik dostal pokyn na dvíhanie bremena, ktorý pokyn mu dal obžalovaný D., v tomto okamihu sa pod visiacim bremenom nenachádzala žiadna iná osoba. Vypovedal, že z hľadiska technologického postupu musel celé bremeno posunúť na jednu stranu za účelom overenia si, či sú odpálené šróby, následne na druhú stranu a až potom mohol celú konštrukciu presunúť so žeriavom vedľa, pričom musel počkať, aby sa konštrukcia otočila o 90 stupňov, aby mohla byť položená na zem. Vypovedal, že keby bolo bremeno riadne uviazané, tak sa bremeno pootočí, takto musel počkať a vtedy zle uviazané bremeno z reťaze odpadlo. Počas tejto manipulácie D., ktorý bol paličom, zbadal, že asi dva metre odtiaľ sa nachádzajú acetylénové fľaše, pričom jemu nikto nedal žiadny pokyn a D. bez toho, aby niekomu niečo povedal, zavolať T. a spolu išli pratať acetylénové fľaše. Podľa obžalovaného v ten deň zadeloval práce majster N.o, pričom D. vystupoval ako parťák, ktorý o. i. zabezpečoval papierovú robotu. N. výpoveď D., že tesne pred úrazom odpadlo ďalšie bremeno, ktoré podľa názoru obžalovaného viazal D., ale vtedy sa nikomu nič nestalo. Obžalovaný vypovedal, že po daní pokynu na dvíhanie bremena v zornom poli nemal žiadnu prekážku, videl na osobu, ktorá mu dávala pokyn na zdvíhanie bremena, takisto videl aj na bremeno, na ktoré sa potom sústreďoval. Zdôraznil, že všetky prítomné osoby na mieste vykonávania prác boli poučené o ochrane bezpečnosti a zdravia pri práci najmä v tom smere, že pod visiacim bremenom sa nemá nachádzať žiadna ďalšia osoba. Obžalovaný zotrval na tvrdení, že v čase, keď dostal pokyn na zdvíhanie bremena, sa v bezpečnostnej zóne nenachádzala žiadna osoba. On prvýkrát zaregistroval T. až v čase, keď na neho padala rúra. N. na konanie D., ktorý odpaľoval rúru bez toho, aby sa presvedčil, či je riadne uviazaná, navyše vystupoval tam ako parťák a chytal sa niečoho, na čo nemal oprávnenie. Navyše D. ani nemal preukaz paliča a podľa obžalovaného tam nemal ani čo robiť.

Poškodený K. T. si na pracovný úraz nepamätal. Utrpel viaceré zranenia, v dôsledku ktorých má trvalé následky a v dôsledku úrazu mu bol priznaný plný invalidný dôchodok vo výške 250 Eur. V dôsledku úrazu sa mu podstatne zmenila kvalita života, má nefunkčnú ruku, problematickú chôdzu, porušenú motoriku ľavej nohy, v dôsledku úrazu hlavy má zhoršenú reč. Viac - menej je odkázaný na pomoc iných osôb. V trestnom konaní si škodu neuplatnil, uplatnil si ju v občianskom súdnom konaní.

Svedok K. O. vypovedal, že na miesto pracovného úrazu sa dostavil až na základe oznámenia o jeho vzniku. Podľa svedka zdvíhacie práce boli vykonávané bez povolenia spoločnosti Mondi SCP, nakoľko nebol vystavený kontrolný zoznam pre zdvíhaciu prácu. Tento dokument, ktorý musí byť vypísaný a podpísaný, ako aj schválený zamestnancom spoločnosti Mondi SCP, má slúžiť pracovníkom na to, aby bolo možné prácu skontrolovať. Takýto dokument je povinný zabezpečiť a vypísať pracovník, ktorý zdvíhacie zariadenia obsluhuje. Svedok potvrdil, že priebeh pracovného úrazu bol zaznamenaný na kamerovom systéme. Podľa svedka bolo jeho šetrením zistené pochybenie viazača bremien z toho hľadiska, že bremeno nebolo dostatočne uviazané, nakoľko spadlo a takisto v zóne dopadu visiaceho bremena sa nachádzali osoby, ktoré tam nemali čo hľadať, pričom nebezpečná zóna bola vyznačená. Podľa svedka táto skutočnosť znamenala, že osoby mali byť okamžite vykázané z nebezpečného priestoru, resp. malo, ak je to možné, dôjsť k prerušeniu prác. Podľa svedka v čase, keď žeriavnik začal dvíhať bremeno, sa poškodený síce nachádzal v nebezpečnej zóne, nie však priamo v zóne dopadu. Zo

záznamu z bezpečnostnej kamery sa dá zistiť a vyvodiť skutočnosť, že poškodený T.iak do zóny dopadu vstúpil až v čase, keď bremeno bolo zdvihnuté.

Svedok K. D. vypovedal, že on v kritický deň vykonával funkciu paliča, pričom T.iak bol jeho pomocník. Po nástupe do zamestnania zistili, že autožeriav je pokazený, preto najskôr vykonávali úkony smerujúce k jeho oprave. Po vyznačení bezpečnej zóny začali odpaľovať energomosty, ktoré následne skladali vedľa kofajiska, potom odpaľovali stojky, na ktorých tieto energomosty boli položené. Podľa svedka odpaľoval aj rúru, ktorá neskôr spadla na D., ktorá podľa neho bola pravdepodobne zle uviazaná, pretože pri pohybe žeriava rúra spadla. Svedok uviedol, že o tom, ktorá z osôb bude vykonávať tú ktorú konkrétnu prácu, nerozhodoval nikto, nakoľko všetci vedeli, čo má kto robiť. Viazáčom bol obžalovaný D., on odpaľoval konštrukcie, pričom poškodený T.iak mu pomáhal a obžalovaný J.jič obsluhoval žeriav. Podľa svedka N. nerobil v podstate nič, lebo v ten deň nebol v podstate ani v práci, resp. v čase úrazu ani nebol na mieste. Všetky osoby, ktoré na mieste pracovného úrazu boli, vystupovali ako živnostníci, ktorí boli subdodávateľmi pre spoločnosť MAKS-D Nováky, ktorá spoločnosť vykonávala práce pre spoločnosť Mondi SCP, a.s.. Svedok potvrdil, že pokyn na dvíhanie bremena žeriavnikovi dával on, pričom z jeho strany išlo o „neštandardný pokyn“ a tento pokyn na dvíhanie bremena dal žeriavnikovi z toho dôvodu, že sa chcel uistiť, či dobre odpálil šróby upevňujúce stojku. Čo v tom čase robil D.r, sa svedok nevedel vyjadriť, nevedel sa tiež vyjadriť, v akom stave bolo uviazané bremeno, popudom jeho konania, ktorým dal pokyn žeriavnikovi na dvíhanie bremena, bola skutočnosť, že sa chcel uistiť, či to dobre odpálil, v prípade, že by sa to neuvoľnilo, tak by v odpaľovaní pokračoval, a preto aj dal pokyn, aby žeriavnik s týmto bremenom trhol. Uviedol, že u D.ra nezisťoval stav uviazania bremena a ani D.r mu nedal žiadny pokyn na možnosť dvíhanie bremena.

Na návrh prokurátora bola prečítaná výpoveď svedka z prípravného konania, ktorú skutočnosť strany nenamietali. Z tejto výpovede o. i. vyplynulo, že on odpaľoval štyri šróby, ktoré ukotvovali kovovú stojku do betónového pätníka. Samotný pätník bol vysoký okolo jedného metra a kovová stojka mala výšku okolo päť metrov. Po odpálení štyroch šróbov odpálil aj kovovú rúru, ktorá bola súčasťou tej stojky, ktorá rúra smerovala do zeme a bola asi dvadsať centimetrov od pätníka smerom vľavo od neho. Po tom, ako ju odpálil, sám dal pokyn žeriavnikovi ako znamenie, že sa môže zdvihnúť bremeno, aby videl, či je to dobre odpálené. Na jeho znamenie teda žeriavnik zdvihol bremeno do výšky cca 20 cm a vtedy on videl, že bremeno je dobre odpálené a následne už len sledoval, ako žeriavnik začal hýbať bremenom smerom doľava. V tom momente už poškodeného T.iaka nevidel, kde sa zdržiava a ani sa nevedel vyjadriť, kde sa nachádza a jeho prítomnosť zaregistroval až vtedy, keď na neho spadla tá rúra. Podľa svedka išlo o štandardný postup, v zmysle ktorého žeriavnik najskôr zdvihne bremeno a on sa presvedčí, či je to riadne odpálené a potom mali zaužívané, že pôjdu všetci preč. V tomto prípade ale to bolo inak, ako to mali predtým zaužívané, pretože žeriavnik hýbal bremenom doľava bez toho, aby mu on na to dal príkaz, on sa teda pozeral na bremeno a díval sa, ako s ním žeriavnik hýbe a následne rúra odpadla. Pred vyšetrovateľom svedok uviedol, že v ten deň nebol nikto určený na to, aby dával žeriavnikovi príkazy na manipuláciu s bremenom. V rozpore s tvrdením ostatných svedkov uviedol, že on T.iaka do zóny dopadu nevolal. Pred vyšetrovateľom svedok výslovne uviedol, že príkaz na dvíhanie bremena žeriavnikovi dal on. V čase vydania tohto príkazu sa nepresvedčil, či sa v mieste nebezpečnej zóny, prípadne zóny dopadu, nachádza tretia osoba.

Pri konfrontácii s touto výpoveďou a s výpoveďou na hlavnom pojednávaní svedok potvrdil, že platí jeho výpoveď z prípravného konania, ktorá bola zaprotokolovaná v súlade s jeho výpoveďou.

Svedok C.ír N.o uviedol, že po nástupe do práce všetkým prítomným osobám zadelil práce, nakoľko ako zamestnanec spoločnosti MAKS-D vystupoval u všetkých ostatných ako majster. Pri samotnom úraze nebol. Zabezpečenie všetkých potrebných povolení na vykonávanie prác mal na starosti D.ik. Na tlačive, ktoré bolo potrebné vypísať (tlačivo PNP) nebola uvedená kolónka na vykonávanie zdvíhacích prác, avšak išlo o bežný pracovný postup. Potvrdil, že po pracovnom úraze mala spoločnosť, ktorej bol zamestnancom, zákaz vstupu do objektu Mondi SCP asi na dobu pol roka, po ich návrate už bolo tlačivo PNP zmenené a bola tam aj doplnená kolónka týkajúca sa možnosti povoľovania a vykonávania zdvíhacích prác. Potvrdil, že ako majster bol zodpovedný o. i. aj za dodržiavanie predpisov smerujúcich k ochrane bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci. K prerokovaniu technologického a pracovného postupu pri vykonávaní prác svedok uviedol, že práce prerokovával s predákom len ústne, nikdy nie písomne a toto bola zaužívaná prax. Svedok tiež uviedol, že v ten deň rozhodol, že povely žeriavnikovi na prácu má dávať D.r.

Svedok N. P., zamestnanec Mondi SCP, uviedol, že po tom, ako jeho kolega vypísal tlačivo PNP, on bol na mieste zistiť stav pracoviska a po zistení, kde budú pracovať, im tlačivo podpísal. zamestnanci zmluvného partnera však v tlačive PNP mali uvedenú len plošinu, ktorá mala slúžiť len na vykonávanie prípravných prác. Na mieste síce videl žeriav, ale tento mal v tom čase rozobraté koleso, bol opravovaný a navyše v tlačive sa o žeriave nespomínalo nič.

Svedok K. D. potvrdil, že po príchode do práce zistili poruchu žeriava, ktorý následne opravovali. Jeho pracovné zaradenie spočívalo v obsluhu montážnej plošiny a práce vykonával pre spoločnosť MAKS-D Nováky. Pokyny na dvíhanie alebo klesanie montážnej plošiny mu dával pracovník, ktorý sa na tejto plošine nachádzal, keď naposledy tesne pred pracovným úrazom bol na plošine D.r. Vzhľadom k tomu, že sa musel venovať obsluhu zdvíhacej plošiny, nevenoval bližšiu pozornosť ostatným osobám, ktoré sa na mieste pracovného úrazu nachádzali. Len pri náhodnom obzretí sa cez plece videl nebezpečenstvo a vtedy zakričal na T.iaka, aby si dal pozor. Podľa svedka príčina pracovného úrazu bola nepozornosť, a to konkrétne nepozornosť D.ika, ktorý bol tou osobou, ktorá „stiahla“ T.iaka do zóny dopadu s tým, že idú upratať autogén a hadice. Takisto uviedol, že keby bola rúra dobre uviazaná, tak sa to nestane, keď podľa svedka uviazaný bol len stĺp, na ktorom bolo uviazané lano, nie však rúra, ktorá následne odpadla.

Znalec Ing. Bartolomej Dorov konštatoval tak v znaleckom posudku ako aj vo výpovedi pred súdom, že rúra, ktorá v konečnom dôsledku spadla a zasiahla poškodeného T.iaka, vôbec nebola uviazaná viazacími prostriedkami a nastal nekontrolovaný pád. Zo strany majstra D.ika došlo k porušeniu predpisov, keď D.ik vykonával činnosť paliča, na ktorú on vôbec nemal oprávnenie. Zo strany dodávateľa prác došlo k pochybeniu, keď napriek tomu, že sa na pracovisku zdržiavali viaceré samostatne zárobkovo činné osoby, nebol dohodnutý bezpečný pracovný postup. K rovnakému porušeniu došlo aj zo strany viazača obžalovaného D.ra, keď jeho základnou úlohou bola povinnosť uviazať bremeno tak, aby nedošlo k jeho uvoľneniu. Ďalším porušením zo strany obžalovaného D.ra podľa znalca bolo to, že ako osoba oprávnená na vykonávanie činností viazača bremena je povinný počas celej prepravy bremena toto bremeno sledovať, aby nenastala nepredvídateľná okolnosť, v prípade ktorej by mohol na ňu zareagovať a pri akomkoľvek vzniku nebezpečenstva všetky činnosti zastaviť. Podľa obžalovaného J.jiča - žeriavnika - došlo k porušeniu povinnosti v tom smere, že žeriavnik nemal stály vizuálny kontakt s viazačom, keď pri strate kontaktu mal práce prerušiť. Podľa znalca na základe záberov z CD nosiča bolo zistené, že v čase zdvíhania a prenášania bremena sa v nebezpečnej zóne nachádzali dve osoby a v takomto prípade nemal zdvíhacie práce začať a ak boli začaté, mal ich ukončiť. Zo strany osôb, ktoré boli prítomné pri činnosti, ktorú v ten deň vykonávali, došlo k ďalšiemu pochybeniu, ktoré spočívalo v nesprávnom vymedzení nebezpečného priestoru, keď hranica, ktorá bola vymedzená, nebola dostatočná, nakoľko nosník pri dĺžke 7,45 metra viac ako dvojnásobne presahoval nebezpečné miesto, ktoré nemali vyznačené a ak by bola dodržaná vzdialenosť najmenej 15 metrov, aj pri vyšmyknutí sa bremena a odtrhnutí viazacích prostriedkov by k zasiahnutiu zúčastnených osôb nedošlo. Podľa znalca žeriavnik sa riadi viazačom, pričom viazač je tou osobou, ktorá riadi presun bremena. V prípade, ak viazač správne vykoná svoju prácu, sleduje bremeno od samotného napnutia reťaze, ktorou je bremeno uviazané, po presvedčenie sa, že bremeno je oddelené od pôvodného základu, nakoľko nesmie dôjsť k tomu, aby sa bremeno odtrhlo alebo následne oddeľovalo. Bolo povinnosťou viazača celý tento proces sledovať až do okamihu, kým žeriavnik zdvihnuté bremeno položí na vopred dohodnuté miesto. Podľa znalca tento celý proces mal sledovať viazač, ktorý tak neurobil a so žeriavnikom nemal ani vizuálny, ani hlasový kontakt. Podľa znalca žeriavnik mal v zornom uhle tých, ktorí sa v nebezpečnom priestore nachádzali a za týchto okolností mal práce zastaviť. Takáto povinnosť pre neho vyplýva z predpisov upravujúcich bezpečnosť a ochranu zdravia pri práci.

Znalec uviedol, že z dokladov, ktoré mal k dispozícii, nie je možné jednoznačne určiť miesto, kde sa nachádzal poškodený v čase začatia dvíhania bremena obžalovaným J.jičom. Nedá sa to zistiť aj z toho dôvodu, že z videozáznamu nie je zrejmé, kde a v akom postavení sa nachádzal autožeriav. Podľa znalca jedinou osobou, ktorá je oprávnená dávať žeriavnikovi pokyny, je len viazač. Toto oprávnenie a zároveň povinnosť vyplýva zo zákona č. 124/2006 Z. z., z § 39 ods. 1 Zákonníka práce, ako aj z STN 270143. Povinnosť zabezpečiť miesto výkonu prác tak, aby nedošlo k ohrozeniu života a zdravia pri práci mali všetky osoby tam prítomné, nakoľko išlo o samostatne zárobkovo činné osoby, medzi ktorými osobami a prijímateľom prác, ktoré vykonávali, bol uzatvorený obchodný vzťah.

Okrem osobného výsluchu svedkov súd za súhlasu strán na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva - chirurgie MUDr. Ivana Kubačku v znení

jeho dodatku, ako aj znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie psychiatria, K.. K. I., z ktorých znaleckých posudkov vyplynul rozsah zranení, ktoré utrpel poškodený K. T.iak a takisto z týchto posudkov vyplynuli aj trvalé následky na zdraví poškodeného. Súd sa tiež oboznámil s ostatnými listinnými dôkazmi, ktoré boli zabezpečené v prípravnom konaní, najmä so zápisnicou o ohliadke miesta činu a s fotodokumentáciou, pred súdom bol prehraný aj záznam z bezpečnostnej kamery, ktorý záznam bezprostredne zachycuje aj pád visiaceho bremena na poškodeného K. T.iaka, s dokladmi preukazujúcimi oprávnenie jednotlivých osôb prítomných na mieste pracovného úrazu k vykonávaniu činností, na ktorých sa tieto povolenia vzťahovali, s vyčíslením liečebných nákladov zdravotnej poisťovne Dôvera, a.s., ako aj s ostatnými listinnými dôkazmi a na základe takto vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán, dospel súd k záveru, že v prípade obžalovaného K. D.ra bolo preukázané, že svojím konaním naplnil pojmové znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona, teda že inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví. Podľa názoru súdu v prípade obžalovaného I.a J.jiča sa však vykonaným dokazovaním nepodarilo preukázať, že by to bol on, ktorý by spolu s K. D.rom niesol zodpovednosť za vzniknutý následok, t. j. za ťažkú ujmu na zdraví pracovníka K. T.iaka.

Prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona je vo svojom základe nedbanlivostným trestným činom. Pri vedomej nedbanlivosti páchatel vie, že môže spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spolieha, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí. Pri vedomej nedbanlivosti páchatel nevie, že svojím konaním môže takéto porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, hoci o tom vzhľadom na svoje okolnosti a svoje osobné pomery vedieť mal a mohol. Možnosť vedomosti treba skúmať na základe objektívnej okolnosti a subjektívnej dispozície páchatela. Inak povedané trestný zákon zakladá zodpovednosť za trestné činy spáchané z nedbanlivosti na povinnosti a zároveň na možnosti predvídať spôsobenie poruchy alebo ohrozenie záujmu chráneného trestným zákonom. Hlavným kritériom nedbanlivosti v oboch jeho formách je zachovanie určitej miery opatrnosti zo strany páchatela. Objektívne vymedzenie miery opatrnosti požaduje od každej osoby obyčajne rovnakú mieru opatrnosti, iba u niektorých osôb, ako sú napr. lekári, stavební technici, stavebný dozor, vodiči, pracovníci vykonávajúci práce na základe osobitných povolení, sa však vyžaduje vyššia miera opatrnosti. Jej rozsah treba skúmať na podklade zvláštnych právnych predpisov, v prípade oboch obžalovaných je to najmä zákon č. 124/2006 Z. z. NR SR o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v prípade obžalovaného D.ra aj porušenie STN č. 270143, podľa znalca aj Zákonník práce č. 311/2001 Z. z. Subjektívne vymedzenie miery opatrnosti vyžaduje, aby okrem miery povinnej opatrnosti sa brala do úvahy aj opatrnosť, ktorú je schopný vynaložiť páchatel v konkrétnom prípade. Pri posudzovaní tejto subjektívnej miery opatrnosti je potrebné zvažovať tak vlastnosti, skúsenosti, znalosti a okamžitý stav páchatela, ako aj okolnosti konkrétneho prípadu.

Zavinenie z nedbanlivosti v oboch jeho formách nie je vylúčené so spoluzavinením iných osôb. Spáchanie prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona v súvislosti s pracovným úrazom predpokladá, aby porušenie zvláštného právneho predpisu, v konkrétnom prípade zákona č. 124/2006 Z. z., resp. zákona č. 311/2001 Z. z. bolo v príčinnej súvislosti so vzniknutým následkom. V konaní páchatela má povaha príčiny aj vtedy, ak okrem jeho konania spôsobilo následok aj konanie ďalšej osoby, a to neraz vrátane poškodeného, prípadne ďalšej osoby. Príčinná súvislosť medzi konaním páchatela a následkom sa totiž neprerušuje v prípade, ak ku konaniu páchatela pristúpi ďalšia skutočnosť, ktorá spolupôsobí pri vzniku následku, ale konanie páchatela zostáva takou významnou skutočnosťou, bez ktorej by k následku nedošlo. Súd opätovne zdôrazňuje, že je dôležité, aby konanie páchatela bolo z hľadiska spôsobeného následku príčinou dostatočne významnou.

Pri skúmaní trestnej zodpovednosti tej ktorej osoby z hľadiska príčinného vzťahu je korektívom zavinenie, ktoré musí pristúpiť k príčinnému vzťahu medzi konaním a následkom; pokiaľ k pričítaniu následku stačí nedbanlivosť, treba, aby páchatel aspoň podľa okolností a svojich osobných pomerov mal a mohol príčinný vzťah predvídať.

Povinnosť a možnosť predvídať sa dopĺňajú a musia existovať súčasne. O nevedomú nedbanlivosť (a zavinený čin) teda nejde, ak chýba ktorákoľvek z nich. Záver o nevedomej nedbanlivosti sa vylučuje aj tam, kde páchatel síce porušil predpisy, ktoré majú zabrániť následku, avšak vzhľadom na nové poznatky alebo aj svoje odborné vedomosti mohol predpokladať, že postupom, ktorý zvolil, sa výsledok

nespôsobí. Primeranosť dôvodov, pre ktoré sa páchatel' spoliehal, že neporuší alebo neohrozí chránený záujem, je potrebné posudzovať z hľadiska páchatel'a s prihliadnutím na vonkajšie okolnosti konkrétne posudzovaného prípadu. Pre záver o vedomej nedbanlivosti teda nestačí, ak páchatel' vedel, že pracovný postup, pri ktorom došlo k ublíženiu na zdraví z nedbanlivosti, odporoval bezpečnostným predpisom (objektívne hľadisko), pretože vedomá nedbanlivosť sa ustaluje aj so zreteľom na osobu páchatel'a, aj na konkrétne okolnosti posudzovaného prípadu. Pri nevedomej nedbanlivosti páchatel' nevie, resp. nevedel, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený trestným zákonom, hoci o tom - na rozdiel od nezavineneho a beztrestného činu - vzhľadom na okolnosti a svoje osobné pomery vedieť mal a mohol.

Obžaloba Okresnej prokuratúry Ružomberok kládla K.ovi D.ovi a I.ovi J.jičovi za vinu, že dňa 20.11.2010 v čase o 11,33 hod. v Ružomberku v areáli spol. Mondy SCP, a.s., Ružomberok, Tatranská cesta 3, počas vykonávania demontáže konštrukcie starého káblového mosta pri severozápadnej strane PS XX, K. D.r uviazal kovový nosník (konštrukciu s kovovou rúrou) na reťaze žeriava, K. D.ik odpálil 4 ks šróbov, ktoré kovový nosník držali o betónový pätník, následne žeriavnik I.o J.jič nosník nadvihol, kýval s týmto bremenom zo strany do strany, napriek tomu, že vedel a videl, že sa v ohrozenom priestore pred začiatkom zdvíhania tohto bremena zdržiavali pracovníci K.av T.iak a K. D.ik, pričom z prepravovaného bremena odpadla kovová rúra, ktorá pri páde zasiahla K.ava T.iaka do hlavy a hornej časti tela, čím boli spôsobené K.avovi T.iakovi, nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom A. J., L. C. XXXX/XX, zranenia, a to zlomenina klenby lebky pravej čelovo-spánkovo-temennej oblasti, krvný výron pod tvrdú mozgovú plenu s pomliaždením mozgového tkaniva spánkovo-temennej oblasti vpravo, ide o zranenie ťažkého charakteru, ktoré priamo ohrozuje zraneného na živote a bez chirurgickej intervencie končí smrťou poškodeného, zlomenina oboch kostí predlaktia a zlomenina kľúčnej kosti, ktoré sa hodnotia ako zranenia stredne ťažkého stupňa, ktoré život neohrozujú, zlomenina oboch kostí predlaktia vyžaduje práceneschopnosť v trvaní 14-17 týždňov a zlomenina kľúčnej kosti po dobu 5 týždňov, s trvalými následkami s možnosťou len minimálneho zlepšenia pri neustálej rehabilitácii, ktorými sú čiastočné ochrnutie ľavej hornej končatiny s nemožnosťou úplných rotačných pohybov v predlaktí, choroba mozgu s psychiatrickým deficitom a zmenou v intelektu - organické poškodenie centrálného nervového systému stredne ťažkého stupňa s dopadom na intelektové vlastnosti znížené do hraničného pásma mentálnej retardácie s trvalými psychickými zmenami viacerých psychických oblastí, poúrazová sekundárna epilepsia, ktoré následky poškodeného invalidizujú, jazva s pooperačnou deformitou lebky - preliačením pravej temenno-spánkovej oblasti, jazva v prednej časti krku po tracheostómii - vytvorenie otvoru v priedušnici, ktorý sa vykonáva pooperačne pri ťažkých úrazoch hlavy s nutnosťou dlhodobého napojenia pacienta na dýchací prístroj, keď K. D.r ako samostatne zárobkovo činná osoba vykonávajúci prácu viazača bremien pre odberateľa spoločnosť MAKS-D, s.r.o., so sídlom Nováky, porušil ustanovenia § 6 ods. 1 písm. a), písm. d), a § 18 ods. 3 zákona č. 124/2006 Z. z. Národnej rady Slovenskej republiky o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o BOZP), podľa ktorých bol povinný v záujme zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci zabezpečovať, aby pracoviská, pracovné a výrobné postupy, usporiadanie pracovných miest a organizácia práce neohrozovali bezpečnosť a zdravie zamestnancov pri vykonávaní prác na vonkajších pracoviskách, porušil aj ustanovenie § 12 ods. 2 písm. a), písm. c) bod 2 zákona o BOZP nedodržaním bezpečnostnej úrovne čl. 82 STN 27 0143 v tom, že ako viazač bremien mal za povinnosť uviazať a zavesiť bremeno konštrukciu s kovovou rúrou, v prípade, že poznal jeho hmotnosť tak, aby nedošlo k jeho pádu alebo pádu častí bremena; I.o J.jič ako samostatne zárobkovo činná osoba vykonávajúci prácu obsluhy žeriava pre odberateľa spoločnosť MAKS-D, s.r.o., so sídlom Nováky, porušil ustanovenia § 6 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), písm. f) a písm. i) zákona o BOZP v tom, že bol povinný v záujme zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci zabezpečovať, aby pracoviská, pracovné a výrobné postupy, usporiadanie pracovných miest a organizácia práce neohrozovali bezpečnosť a zdravie zamestnancov vykonávajúcich prácu na vonkajších pracoviskách a prijať technické, organizačné a výchovné opatrenia na základe zistení možných ohrození a nebezpečenstiev, na základe ktorých určí bezpečný pracovný postup, porušil aj ustanovenia § 12 ods. 2 písm. a), písm. c) bod 2 zákona o BOZP v tom, že kýval s týmto bremenom zo strany do strany, napriek tomu, že vedel a videl, že sa v ohrozenom priestore pred začiatkom zdvíhania bremena nachádzali pracovníci K.av T.iak a K. D.ik.

Obžalovaný K. D.r, hoci pred súdom vyhlásil, že je nevinný, v prípravnom konaní pred vyšetrovateľom svoj podiel viny na vzniknutom následku pripustil v tom smere, že bremeno, ktoré sa uvoľnilo, spadlo a zasiahlo K.ava T.iaka, nebolo dobre uviazané. Svoju obranu postavil na tvrdení, že všetky osoby, ktoré sa na mieste pracovného úrazu dňa 20.11.2010 nachádzali, boli pred vstupom na pracovisko

poučené o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci. Bránil sa tvrdením, že to bol K. D.ik, ktorý dal bez jeho vyjadrenia signál obžalovanému J.jičovi na dvíhanie bremena. Bol to tiež D.r, ktorý v rozpore s bezpečnostnými predpismi a s vymedzeným nebezpečným územím zavolať poškodeného T.iaka, aby spolu s ním odpratal acetylénové fľaše a hadice, za pomoci ktorých D.ik odpaľoval šróby, ktorými bol kovový nosník pripevnený o betónový pätník. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že to bol obžalovaný K. D.r, ktorý ako jediná osoba dňa 20.11.2010 mal oprávnenie na vykonávanie viazacích prác, keď v zmysle vyššie citovaných zákonov (STN) bol práve on tou osobou, ktorá mala jediné oprávnenie k tomu, aby mohla dávať pokyny žeriavnikovi. Nedostatočné uviazanie bremena potvrdil vo svojej výpovedi a znaleckom posudku aj znalec X.. D. A.. Obžalovaný D.r ako jediná osoba oprávnená na viazanie bremien a zároveň aj na dávanie pokynov žeriavnikovi, túto svoju „povinnosť“ preniesol na D.ika, s čím bol aj spokojný“, z čoho jednoznačne vyplýva, že svoje povinnosti pri realizácii prác hrubým spôsobom porušil. Sú si vedomý svojich povinností prenechal túto činnosť osobe na takúto činnosť absolútne nespôsobilú, t. j. K.ovi D.ikovi, ktorý navyše ako bolo preukázané dokazovaním, vôbec nemal oprávnenie vykonávať činnosť paliča a už vonkoncom nie oprávnenie dávať akékoľvek pokyny žeriavnikovi. Z výpovedí svedkov, ale aj z výpovede samotného obžalovaného vyplynulo, že uspokojac sa s činnosťou D.ika už nesledoval prácu žeriavníka so zaveseným bremenom.

Obžalovaný I.o J.jič sa bránil tým spôsobom, že po tom, ako dostal pokyn na zdvíhanie bremena (od D.ika, ktorý tam vystupoval ako majster), bremeno zdvihol, pričom v čase začatia zdvíhania sa v nebezpečnom priestore, ktorý bol vymedzený ochrannou páskou, nenachádzala žiadna tretia osoba. Následne sa musel venovať zavesenému bremenu, keď musel počkať, aby sa bremeno pootočilo, aby ho následne mohol uložiť na zem. Až v okamihu, keď bremeno už zdvihol, do nebezpečného priestoru vstúpil D.ik spolu s poškodeným T.iakom, keď on už nemal možnosť reagovať, nakoľko z dôvodu nedostatočne uviazaného bremena - rúry - táto odpadla a pri svojom páde zasiahla poškodeného T.iaka.

Prakticky všetky osoby, ktoré boli prítomné na mieste pracovného úrazu, potvrdili, že to bola práve osoba K.a D.ika, ktorá dávala žeriavnikovi pokyn na dvíhanie zaveseného uviazaného bremena. Zo svedeckých výpovedí vyplynulo, že i napriek tomu, že nebola určená konkrétna osoba, ktorá by mala vykonávať dozor pri bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci, bol to práve K. D.ik, ktorý v pozícii majstra riadil a koordinoval túto činnosť i napriek tomu, že na takúto činnosť nemal oprávnenie.

Podľa obžaloby K. D.r ako SZČO porušil ustanovenie § 6 ods. 1 písm. a), d), § 18 ods. 3 zákona č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorých bol povinný v záujme zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci zabezpečovať, aby pracoviská, pracovné a výrobné postupy, usporiadanie miest a organizácie práce neohrozovali bezpečnosť a zdravie zamestnancov pri vykonávaní prác na vonkajších pracoviskách. Podľa obžaloby porušil aj ustanovenie § 12 ods. 2 písm. a), písm. c) bod 2 Zákona o BOZP nedodržaním bezpečnostnej úrovne vyjadrenej v čl. 82 STN 270143 v tom, že ako viazač bremien mal za povinnosť uviazať a zavesiť bremeno - konštrukciu s kovovou rúrou - takým spôsobom, že v prípade, ak poznal jeho hmotnosť, aby nedošlo k jeho pádu alebo pádu častí bremena. Tieto svoje povinnosti obžalovaný porušil, bez ďalšieho sa „spoľahol“ na činnosť K.a D.ika. Objektívnou skutočnosťou zostala okolnosť, že bremeno pri manipulácii so žeriavom sa uvoľnilo, resp. z pripraveného bremena odpadla kovová rúra, ktorá pri páde zasiahla K.ava T.iaka do hlavy a do hornej časti tela. Z uvedeného je teda možné uzavrieť z hľadiska subjektívnej stránky konanie obžalovaného D.ra tým spôsobom, že bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že k následku nedôjde, teda subjektívna stránka jeho konania spočíva v nedostatočnom uviazaní bremena, ako aj v tom, že sa nepresvedčil o tom, že by kovový nosník bol uvoľnený z betónového nosníka a napriek svojim povinnostiam ako viazača bremena nechal koordináciu ďalšej práce vykonávať K.om D.ikom. Práve K. D.r ako viazač, ktorý sa nachádzal na montážnej plošine, sa mal dostatočným spôsobom, a bola to jeho základná povinnosť, presvedčiť a ubezpečiť, že kovový nosník je uvoľnený a v prípade akýchkoľvek pochybností mal to byť on, kto mal dať pokyn I.ovi J.jičovi ako žeriavnikovi začať manipuláciu so zdvihnutým bremenom. Objektívne, okrem výpovede J.jiča je obtiažne zistiť, kde sa v čase zdvíhania bremena nachádzal poškodený K.av T.iak. Na druhej strane z výpovede obsluhy plošiny - K.ava Belianskeho - výpovede znalca X.. A. a najmä zo záznamu z bezpečnostnej kamery možno vyvodit' záver, že zdvíhacie práce sa začali na pokyn D.ika, pričom v tom čase sa poškodený T.iak v nebezpečnej zóne nenachádzal. Do tejto zóny vstúpil až na výzvu D.ika, a to napriek tomu, že žeriavnik už začal s ramenom, na ktorom viselo nedostatočne uviazané bremeno, manipulovať. V tomto smere tvrdenie všetkých osôb, ktoré boli prítomné na mieste pracovného úrazu v tom smere, že všetci vedeli, čo majú robiť, neobstojí a boli to práve K. D.r a K. D.ik, ktorí svojím konaním podľa názoru

súdu konali spôsobom, ktorý nebol v súlade so zákonom. Je evidentné, že zo strany K.a D.ra došlo k porušeniu vyššie citovaných zákonných ustanovení, keď za daných okolností mal možnosť či už riadnym uviazaním zaveseného bremena bez toho, aby došlo k jeho uvoľneniu, zabrániť ohrozeniu života a zdravia akýchkoľvek osôb, na druhej strane tým, že sa „spofahol“ na D.ika a viac - menej preniesol celú svoju zodpovednosť na túto osobu, porušil svoje povinnosti. Práve nedostatočný spôsob uviazania visiaceho bremena a nekonanie v zmysle zákona a predpisov, ktoré bližšie upravujú jeho povinnosti ako viazača bremien, spolu s konaním K.a D.ika a v neposlednom rade aj spolu s konaním K.ava T.iaka, ktorý síce na požiadania D.ika, ale s ohrozením vlastného života a zdravia vstúpil do bezpečnostnej zóny, kde nemal objektívne čo robiť, tým skôr, že na akomkoľvek zdvíhacom zariadení (čo potvrdil aj znalec) je uvedené aj upozornenie o zákaze zdržiavania osôb pod ramenom žeriava a visiacim bremenom, je práve tou dostatočne významnou skutočnosťou, ktorá je v príčinnej súvislosti so vzniknutým následkom. Práve nepretrhnutie tejto príčinnej súvislosti (aj so spoluzavinením poškodeného, resp. tretej osoby) potom súd viedlo k záveru, že obžalovaný D.r porušením (opomenutím) svojich povinností výraznou mierou prispel k spôsobenému následku.

Podľa názoru súdu však v inom postavení sa nachádza žeriavnik, obžalovaný I.o J.jič. V kontexte vyššie naznačeného žeriavnik vykonával pokyny, ktoré mu dávala osoba, ktorá síce na jednej strane nebola na to oprávnená, na druhej strane vystupovala v ten deň ako majster. Obrana obžalovaného J.jiča v tom smere, že v čase zdvíhania bremena (hoci na základe pokynu osoby, ktorá na to nebola oprávnená) sa vo vyznačenom nebezpečnom priestore nenachádzala iná osoba, nebola vyvrátená, naopak, túto jeho obranu potvrdili svedkovia, ako aj znalec X.. D. A.. Objektívne konanie obžalovaného J.jiča spočívalo vo zdvihu bremena, keď ďalej sa už venoval sledovaniu tohto bremena a vzhľadom na podmienky, keď došlo k pracovnému úrazu T.iaka (miesto vedľa hlavnej cesty, dĺžka vysunutého ramena žeriava, spôsob upevnenia visiaceho bremena). Podľa obžaloby mal I.o J.jič začať a manipulovať s visiacim bremenom napriek tomu, že vedel a videl, že v ohrozenom priestore sa pred začiatkom dvíhania nachádzali pracovníci K.av T.iak a K. D.ik. Táto skutočnosť však v konaní pred súdom preukázaná nebola. Je otáznosť, či vôbec žeriavnik mal možnosť za daných okolností prácu so zaveseným bremenom prerušiť (ktorú povinnosť mu ukladajú právne predpisy), ale najmä otázka, či vôbec mal dostatočný čas a priestor na to, aby k takémuto kroku mohol pristúpiť. Vo vzťahu k vyššie uvedenému potom vyvstáva otázka, či porušenie bezpečnostných predpisov zo strany I.a J.jiča je z hľadiska spôsobeného následku príčinou dostatočne významnou. Vo vzťahu ku konaniu obžalovaného J.jiča pristúpili ďalšie skutočnosti, ktoré v konečnom dôsledku viedli súd k záveru, že u I.a J.jiča nedošlo k naplneniu subjektívnej stránky trestného činu, a preto obžalovaného I.a J.jiča v zmysle § 285 písm. b) Trestného poriadku spod obžaloby oslobodil. Ku konaniu obžalovaného J.jiča, resp. k opomenutiu jeho povinností pristúpili ďalšie skutočnosti, a to v prvom rade správanie sa K.a D.ika, ako aj správanie sa samotného poškodeného, ktorí obaja napriek tomu, že boli poučení o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci, vstúpili pod visiace bremeno napriek všeobecne platnému a uznávanému a nepochybne opakovane zdôrazňovanému zákazu kohokoľvek vstupovať pod visiace bremeno. Nedostatok spočívajúci v zlom uviazaní bremena bol ďalšou skutočnosťou, ktorá mala za následok vznik následku a práve konanie obžalovaného K.a D.ra, svedka K.a D.ika ako aj samotného poškodeného K.ava T.iaka výraznou mierou spolupôsobilo a prispelo k následku. Samotné konanie J.jiča samo osebe neznamenal, že by z hľadiska jeho osoby išlo o konanie protiprávne, postihnutelné ustanoveniami trestného zákona, resp. že by išlo o konanie, ktoré by bolo v priamej príčinnej i časovej súvislosti so vzniknutým následkom. Práve spolupôsobenie spoluobžalovaného D.ra, ale najmä činnosť K.a D.ika a samotného poškodeného, sú tými významnými skutočnosťami, ktoré vo vzťahu k obžalovanému I.ovi J.jičovi znamenali pretrhnutie príčinnej súvislosti medzi jeho konaním a vzniknutým následkom. Na tomto konštatovaní súdu nič nemení ani stanovisko znalca Ing. A., ktorý sa zaoberal porušením povinností zo strany obžalovaného J.jiča.

Pokiaľ prokurátor navrhoval opätovne vypočuť znalca Ing. A. v súvislosti s prehratím záznamu z bezpečnostnej kamery, tento návrh súd zamietol, najmä s poukazom na výpoveď samotného znalca, ktorý konštatoval, že pri vypracovávaní znaleckého posudku mal k dispozícii aj uvedený záznam z bezpečnostnej kamery a tento priebeh deja pracovného úrazu zohľadnil aj pri vypracovaní znaleckého posudku. Vzhľadom na uvedené súd považoval opätovnú výpoveď znalca za nadbytočnú.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd potom obžalovaného I.a J.jiča spod obžaloby v zmysle § 285 písm. b) Trestného poriadku oslobodil, keď môže konštatovať, že skutkový dej tak, ako bol popísaný v obžalobe, sa síce stal, ale z dôvodu chýbajúcej subjektívnej stránky u obžalovaného J.jiča nie je možné

u neho vyvodit' akýkoľvek podiel na vzniknutom následku a aj preto v zmysle zásady in dubio pro reo ho spod obžaloby oslobodil.

Pokiaľ sa týka obžalovaného K.a D.ra, pri ukladaní druhu trestu a jeho výmery u obžalovaného súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

K. D.r je živnostník, sú voči nemu vedené viaceré exekúcie. V mieste bydliska bližšie hodnotený nie je, bol dvakrát riešený blokovou pokutou Mestskej polície Ružomberok. Doposiaľ súdom trestaný nebol.

Ako poľahčujúcu okolnosť u obžalovaného súd hodnotil skutočnosť, že doposiaľ viedol riadny život, príťažujúce okolnosti u obžalovaného súdom zistené neboli.

Na základe vyššie uvedenej skutočnosti, majúc na zreteli ustanovenie § 34 ods. 1 Trestného zákona a § 31 ods. 2 Trestného zákona, súd dospel k záveru, že prejednanie veci pred súdom ako aj hrozba trestom splní účel sledovaný zákonom. Trest odňatia slobody bližšie k dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní desať mesiacov a hrozba týmto trestom súd považuje za trest primeraný, keď nie je potrebné pristupovať k jeho výkonu, preto jeho výkon u obžalovaného K.a D.ra súd podmiennečne odložil a určil mu skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov. Za účelom dovŕšenia účelu trestu, ako aj v zmysle generálnej prevencie účelu trestu, súd obžalovanému D.rovi uložil aj trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze vykonávania viazania a zavesovania bremien na dobu dvoch rokov. Súd je toho názoru, že takto uložený trest je primeraný, spravodlivý a najmä zákonný.

Poškodených Dôveru zdravotnú poisťovňu, a.s., Nitra a Sociálnu poisťovňu Bratislava súd odkázal s uplatnenými nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie, nakoľko pre povinnosť obžalovaného k náhrade škody by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré svojím rozsahom prevyšuje potreby trestného konania, najmä v tom smere, že pri povinnosti pre rozhodnutie o nároku na náhradu škody je potrebné aj zohľadniť spoluzavinenie samotného poškodeného K.ava T.iaka.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Ružomberok do 15 dní od oznámenia rozsudku.

Odvolanie má odkladný účinok. (§306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V neprospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len v jeho prospech (§308/2)
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pred nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 305/1). Ak je poškodený právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.